

op derimod for Statskassens Vedkommende. Det er atter en af de mange saare uoverskuelige Følger af Beskyttelsen, at der i Læ af denne vokser en Industri op. Saa staar vi med Industrien, og det er umaa- delig vanskeligt at komme bort fra Beskyttelsen igen, selv om vi af andre Grunde kunde ønske at komme bort fra den.

Da jeg nu rører ved Sukkeret, kan jeg lige saa godt her sige de Par Ord, der skal siges om det foreliggende Sukkerlovsforslag. Jeg er glad over en Bemærkning, der staar i Anmærkningerne til Sukkerlovsforslaget: at det nye Princip, som blev gennemført ved Loven af 1908, har vist sig at svare til Beregningen, eller hvad det nu hedder: har virket tilfredsstillende. Det var den Gang en meget vanskelig Sag, vi var inde paa. Vi var ved at gaa over fra Beskatning efter, hvor lyst Sukkeret var, til Beskatning efter Polarisation. Efter det Udtryk, der bruges her, maa jeg alt- saa antage, at det Forsøg, vi den Gang gjorde, i Virkeligheden er lykkedes — jeg kunde sige: næsten i højere Grad, end man havde haft Grund til at haabe. Det var et fuldstændigt Brud med det tidligere, der den Gang fandt Sted, og jeg vil knytte enkelte Bemærkninger dertil, ogsaa i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde nogle Ord om Sukkeret. Det ærede Medlem sagde, at vi i Udvalget maatte have en Undersøgelse af, hvordan det var gaaet med Beskyttelsen for Sukkerindustrien. Man mente i 1908, at vi den Gang fik Beskyttelsen noget nedsat. Ja, derom er der ingen Tvivl; jeg vil rundt regnet sige, at vi fik den nedsat med en Trediedel. Men der er selvfølgelig intet som helst til Hinder for, at vi nu atter kan undersøge, om der i Øjeblikket, som Situationen ligger, er Mulighed for at komme længere ned med Beskyttelsen. Jeg personlig skal a priori ikke have det fjerneste at indvende derimod, saa længe jeg tror, at Forholdene ligger, som de laa i 1908.

Nu kunde jeg egentlig tænke mig, at der fra visse Landbrugssider kunde være nogen Betænkelighed overfor de Udtalelser, jeg kommer med her. Jeg ved fuldt vel, at Dyrkerne ogsaa staar i et vist Forhold til Sukkerroefabrikkerne, men der er her et uopklaret Spørgsmaal. Vi ved, at Dyrkerne er Leverandører til en beskyttet Industri, men i hvilken Grad de selv har Nytte af denne Beskyttelse, er et vanskeligt Spørgsmaal, som jeg ikke tør udtale mig om i Øjeblikket, og det gøres heller ikke behov, men at man ogsaa paa Suk-

kerbeskatningens Omraade maa gøre et Udvalgsarbejde for at se, hvorledes Situationen er, deri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Nu maa jeg bede ærede Medlemmer være klare over, at Beskyttelse og Beskyttelse er to Ting. Beskyttelse i den Form, om hvilken jeg har talt her, er en økonomisk Beskyttelse, en Beskyttelse, der giver sig Udslag i en Prisforhøjelse, det maa den nemlig gøre for at virke som Beskyttelse. Men der gives en anden Art af Beskyttelse — og jeg vil bede ærede Medlemmer medvirke til, at man ikke sammenblander disse to Arter —, og denne er: Beskyttelse mod illoyal Konkurrence. Det forekommer mig, at visse Blade, som for Tiden er meget stærkt paa Tæerne overfor det foreliggende Lovforslag, gør sig skyldige i en Sammenblanding af disse to Ting: den virkelige økonomiske Beskyttelse og Beskyttelsen mod illoyal Konkurrence. Naar et Blad taler om Beskyttelse for Smør, gad jeg nok vide, hvad det er, det taler om, hvis det ikke skulde være Forbudet mod at farve Margarine; jeg vil antage, at det forholder sig saaledes. Men det er et helt andet Spørgsmaal, der der er Tale om, det er Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal lade den ene Vare konkurrere med den anden. Det er ikke min Mening at ville sige, at det er en falsk Varebetegnelse, men man har i alt Fald Krav paa at faa de to Ting holdt ude fra hinanden, man kan ikke kalde Bestemmelsen om ufarvet Margarine for Smørbeskyttelse, det er en Beskyttelse mod en Konkurrence, som de vedkommende ellers vanskeligt kunde værges sig imod. Forholdet vil staa mere klart, naar man tager et Eksempel fra det industrielle Omraade, paa hvilket vi har lovgivet i de senere Aar. Ingen Industri- mand vil kalde det Beskyttelse i almindelig Forstand, naar der i Fjor — det gaar jo igen i de 8 Industripunkter — blev lovgivet mod Indførsel og Forhandling af Fodtøj, hvori var anvendt Pap paa en saadan Maade, at Folk ikke var i Stand til at se det. Det er slet ikke Beskyttelse i almindelig Forstand, men det er en Beskyttelse, som efter min Mening ganske afgjort er paa sin Plads, hvor vedkom- mende Købere i Almindelighed ikke kan værges sig, idet man maa erindre, at de ikke er Fagmænd; i saa Tilfælde er det berettiget, at Lovgivningsmagten tager Af- fære, og jeg vil under ingen Omstændig- heder have denne Art Beskyttelse ind- rangeret under anden Beskyttelse.

Jeg nævnte før, at Beskyttelse kan